

Sygn. akt: VIII C 1538/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 12 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2015 roku we W.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) z siedzibą we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) z siedzibą we W. kwotę 1.450 zł (tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 4 września 2010r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 180 kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt VIII C 1538/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniosła w dniu 24 lipca 2014 r. pozew przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 1.450 zł z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 4 września 2010 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podniosła, iż, działając pod dawną nazwą (...) Bank S.A., zawarła z pozwaną umowę o prowadzenie wspólnego rachunku bankowego na rzecz pozwanej i W. Z.. W dniu 22 maja 2006 r. W. Z. zawarł za pośrednictwem powoda umowę z funduszem inwestycyjnym (...) zarządzanym przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., której przedmiotem było nabywanie i zbywanie przez W. Z. jednostek uczestnictwa funduszy za pośrednictwem telefonu i internetu. Środki pieniężne uzyskane w wyniku realizacji dyspozycji dotyczących jednostek uczestnictwa były przekazywane na wyżej wspomniany rachunek wspólny. W dniu 22 maja 2006 r. W. Z. złożył dyspozycję nabycia jednostek funduszu (...) i wpłaty związane z posiadaniem i odkupowaniem jednostek funduszu były dokonywane zgodnie z umową. W. Z. ustanowił pozwaną pełnomocnikiem upoważnionym do dysponowania jednostkami funduszu. Pełnomocnictwo to było ograniczone do składania dyspozycji wyłącznie w placówce bankowej i wygasło ono z chwilą śmierci W. Z. w dniu 18 stycznia 2008 r. Zgodnie z postanowieniami umowy o prowadzenie rachunku bankowego z chwilą śmierci jednego ze współposiadaczy rachunku umowa ta ulega rozwiązaniu. W dacie zgonu W. Z. saldo środków na rachunku bankowym wyniosło 2.581,13 zł, zaś na dzień powzięcia przez bank informacji o zgonie W. Z., tj. na dzień 22 lutego 2008 r. saldo wyniosło 3.997,65 zł. Operacje dokonywane na rachunku po zgonie W. Z. powód prowadził bez zlecenia. W dniu 5 kwietnia 2008 r. pozwana, posługując się telefonicznym dostępem zmarłego do rejestru jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, z użyciem telefonicznego systemu składania zleceń poprzez wybieranie tonowe złożyła zlecenie odkupienia jednostek uczestnictwa. Środki z tego źródła w kwocie 40.957,80 zł trafiły do systemu informatycznego służącego do prowadzenia rachunków bankowych, w związku z czym dostęp do środków był możliwy m.in. za pośrednictwem internetowego systemu

bankowości elektronicznej. Pieniądze te zostały wpłacone na wspólny rachunek bankowy, a następnie przelane przez pozwaną na należące do niej rachunki bankowe, czym dopuściła się pozwana czynu niedozwolonego polegającego na zagarnięciu połowy środków znajdujących się na rachunku a należących do spadku po W. Z.. Spadkobierczyni zmarłego zwróciła się do powoda z żądaniem zwrotu środków pochodzących z odsprzedaży jednostek uczestnictwa i strona powodowa wypłaciła D. Z. kwotę 40.957,80 zł, następnie zaś wezwała pozwaną do zwrotu kwot jej wypłaconych. kwota dochodzona pozwem stanowi jedynie część szkody poniesionej z tego tytułu. Jako podstawę prawną żądania strona powodowa wskazała art. 415 k.c.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie całością kosztów strony powodowej. Zarzuciła, iż nie miała wpływu na wypłacenie przez bank (...) kwoty 40.957,80 zł. przyznała, iż środki z rachunku wspólnego przelała na swoje konto. Zarzuciła, iż D. Z. powinna zwrócić się do niej bezpośrednio o zwrot tych pieniędzy.

Wobec stanowiska pozwanej, Sąd uznał okoliczności powołane w pozwie i stanowiące podstawę żądania jako **bezsporne** między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W ustalonych okolicznościach należało przyjąć, iż pozwana uszczupliła środki pozostające w dyspozycji banku. Właścicielem tych środków była spadkobierczyni zmarłego, która została przez bank zaspokojona. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostawało przy tym, iż pozwana nie miała wpływu na podjęcie decyzji o pokryciu szkody względem spadkobierczyni przez bank. Bankowi w tej sytuacji przysługiwało roszczenie zwrotne w stosunku do sprawcy szkody, wynikające z art. 441 § 2 k.c., zgodnie z którym, jeżeli szkoda była wynikiem działania lub zaniechania kilku osób, ten, kto szkodę naprawił, może żądać od pozostałych zwrotu odpowiedniej części zależnie od okoliczności, a zwłaszcza od winy danej osoby oraz od stopnia, w jakim przyczyniła się do powstania szkody. W ocenie Sądu do powstania szkody doszło głównie z powodu dokonania bezprawnej wypłaty wskutek działań pozwanej, której stopień winy jest co najmniej równy zaniechaniu ze strony banku. Pozwanej można pozwanej przypisać winę umyślną, zaś bankowi co najwyżej niedbalstwo, które jednak jest o tyle istotne, iż wymogi stawiane bankowi jako profesjonalistcie są podwyższone. Reasumując, niewątpliwie pozwana powinna zwrócić bankowi co najmniej połowę środków, które wyprowadziła z banku. Ponieważ dochodzona pozwem kwota nie przekraczała tej połowy, powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Sąd orzeczono jak w sentencji, opierając orzeczenie o kosztach procesu na treści art. 98 § 1 i 2 k.p.c., wyznaczających zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu adekwatną do wyniku sprawy. Przyjmując, iż pozwana przegrała proces w całości, Sąd zasądził od niej na rzecz strony powodowej całość poniesionych i żądanych kosztów procesu.

Sąd orzeczono jak w sentencji.